

פרוטוקול מס' 4/ב

מישיבת ועדת הכנסת ביום שלישי, כ"א
חשוון תשי"ג (18.11.1952) בשעה 8.30

חברי הוועדה:

נדכח ד:

- ד. בר-דב-האי - היו"ד
- ע. איכילוב
- ב. אזניה
- י. אורי
- סיעף אלדין אלזועבי
- י. בר-יהודה
- י. בן-צבי
- ה. ברגר (במקום י. כסה)
- ש. בנה (במקום א. דימלט)
- ש. גורדי
- ע. מיטון
- א. רוזאל-נאור
- א. סטופ
- ד. צברי
- י. ש. רוזנברג
- ח. רובין
- פ. רוזן
- י. שפירא

פוזמנים:

- י. קרן-צבי - מטעם משרד המשפטים
- ס. רוזסי - מזכיר הכנסת
- צ. צידון - סגן מזכיר הכנסת.

ח סר ד:

- טש אונא
- ס. וילנר
- צמלא חסן ח' ניפס
- ק. כהנא
- ש. לורנץ

סדר-היום:

- א. תקנון הכנסת.
- ב. קביעת זמן לדיון על הודעת שרת העבודה על שיכון חורף במעברות.
- ג. מעמדם של חברי הכנסת בטכסים חגיגיים.
- ד. המשך הדיון בענין החיפוש אצל חבר הכנסת ד. בטטובי.
- ה. מילואים לוועדות המסנה לפניית הציבור והתקנון.
- ו. בקשת 5 סיעות לדון מחדש בפרק "התקנון" הדין על סכנויות הוועדות.
- ז. פרסומי הממשלה.

א. תקנון הכנסת:

הי"ר ד. בר-רב-האי:
ועדת המשנה לעניני תקנון עומדת לפייה את
עבודתה, אך מכיון ששוכנו שעות ישיבות הכנסת
אין ועדת הכנסת יכולה לקיים ישיבה ביום רביעי ואנו נצטרך למצוא זמן
מתאים כדי לסיים את התקנון.

ה ר ח ל ט

לאחר שוועדת המשנה לתקנון
חסיים את עבודתה, תקדיש
הוועדה יום מיוחד לישיבות
לשם סיום התקנון.

ב. הצעות לסדר-היום:

י. בר-יהודה:
אני מציע להעמיד בסדר-יום של הוועדה את
הענינים הבאים:

א. בסדר-היום עומד סעיף "בקשת 5 טעות לדון
מחדש בפרק התקנון הדן בסמכויות הוועדות". אני מבקש לדון מחדש בפרק
השאלות.

ב. פרסומי הממשלה - המצאתם לחברי הכנסת.

ג. מעמדם של חברי הכנסת בשכטים חגיגיים.
סעיף זה נעשה דחוף לאחר הסדר שהיה בהלוחיתו של הנשיא.

ג. פביעת זמן לדיון על הודעת שרת העבודה על שיכון חורף במעברות:

הי"ר ד. בר-רב-האי:
עלינו לקבוע זמן לדיון שיתקיים לאחר הודעת
שרת העבודה.

ה. בר-רב-האי:
אני מציע 3 שעות.

י. בר-יהודה:
אם הדיון הוא רק על ענין שיכון החורף - אני
מציע 5 שעות. אחרת - מציע 8 שעות.

הי"ר ד. בר-רב-האי:
אני מציע 4 שעות, בתנאי שהדיון יסתיים היום.

ה ר ח ל ט

א. להקציב לדיון 4 שעות.

ב. הדיון לא יחרוג ממסגרת שתי ישיבות הכנסת היום.

פ. בר-רב-האי:
אני מבקש להבטיח מינימום לסיעות הקטנות.

ד. סדרי הלוויית הנשיא:

י. בר-יהודה:

ישנה שורה של דברים שבהם מתעוררת שאלת הכבוד או אי-הכבוד לא בקשר למקום שנותנים או אין נותנים לחברי-הכנסת, אלא יש בכך משום פגיעה בטכס עצמו, בלי כל קשר לחברי-הכנסת, כמסקרה של הלוויית הנשיא. אנו חושבים שבמקרה זה נעשו דברים הפוגעים בכבודו של הנשיא המנוח ונחלקים גדולים של הישוב, באופיו של הישוב. לא נתנו לעם להפרד מנשיאו, משום שקבוצת פקידים קטנה קבעה סדר זה. זה לא היה דבר ציבורי, אלא המשרד קבע שני דברים להלווייה: הרב והרובה. העם לא היה, הציבור לא היה, הסדינה לא היה, הכנסת לא היה. סחוף להלווייה האם היה, בהתאם למה שהיא החליטה בביתה היא. דבר זה אירע גם בהלוויית שני השרים הקודמים שנפטרו, אך אולי לא במדה כזו, כי הלוויית אלו נתקיימו בירושלים והעם השתתף בהם בשעה שהן עברו בדרך לירושלים ותל-אביב. אם נשווה הלווייה זו לשתיים הקודמות, היה כאן צמצום רב מאד.

כל הכבוד לרב ולמקום שהוא תפס, כפי שהמנוח או משפחת המנוח חפצו ובבדאי כל הכבוד לצבא ההגנה לישראל. אך זהו כל יחסו וכל תכנו. לגבי חברי הכנסת דבר זה מלווה תמיד בזלזול.

לכן, אני מציע שני דברים:

שוועדת הכנסת תחליט על הקמת ועד מיוחדת לסכסכים לאומיים בעלי ערך מדיני כללי ולאומי, ותקבע 4 דברים ניסוד לעבודת ועדה זו. ועדה זו תקבע את מקומם של חברי הכנסת - זאת זאת היא בודאי ובודאי רשאית לקבוע - ולא פקיד מטוים צריך לקבוע את זה. הפקיד יכול להציע לנשיאות הכנסת, לוועדת הסכסכים, ואנו בנהג כפי שהוועדה תחליט. בכל הסכסכים האלה צריכה להיות לא רק דת - אם כי אינני אומר שלא צריכה להיות דת; ולא רק צבא - ושוב אינני אומר שלא צריך להיות הצבא. אבל לא רק דת ולא רק צבא. הסכסכים צריכים להיות בהשתתפות העם, ויש לקבוע את הצורה. יש צורך בתאום, יש צורך בתכנונה. אבל התכונה והתאום צריכים להיות להבטחת הדברים האלה. אינני רוצה להתלות בקטנות, אין לי שום ענין בכך ושום צורך. אך אני רוצה שזה ייעשה בצורה ציבורית. על-כל-פנים, דבר אחד ברור לי, שוועדת הכנסת היא הוועדה המוסמכת להחליט בענין זה.

הי"ר ד. בר-רב-האי: אני שותף לכמה מן הדברים שנאמרו כאן. אך יחד עם זאת אני מסיל ספק במטכותה של ועדת הכנסת לספל ככל הדברים הלאה, פרט לשאלת מקומם של חברי הכנסת. אך מסופקני אם הכנסת יכולה להפך למנגנון של בצוע סכסכים כאלה. (א. סטופ: אופיו של הטפס לא היה ששתנה אם הכנסת היתה במקום אחר). אם נכנס לדיון בשאלות שעורר חבר הכנסת בר-יהודה בצורך לקבוע לוח של סכסכים, וכבר הולך ונוצר סולם של עויפויות, מי ומי הם הראשונים. אני הייתי מבקש לדון רק בענין הנוגע לכנסת.

ב. אזוביה:

אני שותף לדעה שיש לפתור את בעיית מקומה של הכנסת. לי לא ברור כיצד אפשר למזג עממיות וסדר בטכסכים. הציה המיוחדת בהלווייתו של הנשיא היתה הצוואה בעל-פה של מקום הקבורה, ועל-כן לא היתה כל אפשרות אחרת לתת לעם להשתתף, פרט לאפשרות לעבור על פני הארון ברחובות, כי טלטול בופה, פרושו זלזול בכבוד המת. לא ברור לי אם אנו יכולים להחליט כאן על הספד, כי כאשר אומרים "לא רק רב ולא רק צבא" פרושו של דבר: הספד.

אך ההערה העיקרית שלי היא: אני מסיל ספק במטכותה של ועדת הכנסת לספל בשאלות אלה. אני מבקש שתנתקו אפשרות להתייעץ בטרם נקבל החלטה.

ש. גבה:
לדעתי ועדת הכנסת היא הוועדה הסתאיימה לדון בזה. אני
מוכן לקבל את בקשת סיעת מפא"י להתייעץ, אך לא ייתכן
לבוא ולומר לנו שאנו איננו רשאים לדון ולהציע הצעות בעניין זה, וכי יש
פי שעושה זאת - לא אנחנו. לדעתי עלינו לדון לגופו של עניין ולקבל החלטה
בדורה.

הינד ד. בר-רב-האי:
לא חזר הכנסת אזניה ולא אנכי התנגדנו לכך שיהיה
דיון על מקומה של הכנסת.

א. רויאל-גאר:
לא רק ובנסת הושפלה. אני חושבת שכבוד הנשיא
והמושג נשיאות הושפל מאד ביום זה. אי-אפשר לתת
ביטוי לדברים בלי לשים לב לשכט, וזו תורה שצריכים לצלמוד אותה. העובדה
שלא מצאו לנכון להכריז על 30 ימי אבל ולא על 7 ימי אבל ואפילו לא על
יום אבל אחד - לא נתנה שום צורה לדבר הזה. אם בכל עם בחיים מורידים
ותקינים, עם פטירתו של נשיא המדינה - זה נעשה, כל-שכן במדינת ישראל
שזה הנשיא הראשון שלה, זה צריך להעשות. בתפוצות הכריזו על 30 ימי
אבל, ובישראל הולכים לקולנוע שעה אחת אחרי ההלוויה!... זוהי פשוט
שערוריה. אנחנו מצויים לחגוג את עצמנו שבכל זאת - למרות כל מה שחושבים
על הכנסת - הכנסת חייבת להורות לעם את הדרך, ומשום כך זו סמכותה של
ועדת הכנסת להחליט ולהציע.

על-כן, אני חושבת שנקודה נוספת בהשפלה הוא
גם כרשיף ההזמנה שקבלנו. "כרשיף השתתפות בהלוויה" - של מי, של מה?
הדברים הקטנים האלה, יש להם ערך מכריע בחינוך העם. מקומה של הכנסת,
אם זה היה המקום ה-14 או ה-16 - שתי נקודות אלו בסולם אינן מעלות
או מורידות. מקומה של הכנסת אינו יכול להקבע באופן כזה, והכנסת חייבת
להגיב על זה.

זה לא מדובר רק בהלוויות. זה מדובר גם בטכסים
של שמחה. גם במפגן יום העצמאות היו דברים דומים. שטתי לב שיש במדינה
מסובה על הטכס, ואני משתוממת שבמשך 4 שנים לא מצא לנכון לעבד את
הדברים האלה. אין זו רק שאלה כיצד לקבל פניו של דיפלומט. ועדת הכנסת
חייבת לדון ולהחליט על זה.

י. אנרי:
נטסה לי שבתוך המצב הזה, שנמצאו בו בזמן ההלוויה,
בתנאים אלה של ההלוויה - לא היה מקום לתיקונים.
מה שאין כן סביב ההלוויה. כאן אני כואב מאד את העניין הזה של כל מה
שהיה סביב ההלוויה. לא היתה כל אהדה אבל, ואפילו ברעובות, מקום סגור
של הנשיא, לא הורגש האבל. גם כאן בכנסת, בישיבת האבל לא מצאתי את הביטוי
של אותו כאב שהרגשתי בשעה זו.

אני תומך בזה שנבחר ועדה שמתפקידה יהיה להציע
הצעות שמתוכן נדון בהצעות הנוגעות לנו ואילו את ההצעות הנוגעות לממשלה
בענין לממשלה.

ח. רובנין:
יש לפנינו שני דברים: א. סדר ההלוויה וסדר
הטכסים; ב. מקום הכנסת בהם.

לדעתי התחיל הסדר מיום הפטירה לפנות ערב עד לגמר
ההלוויה ובתור סדר חיצוני הוא היה מופתי. אך זה היה סדר קריר מאד.

ח. רובין:

אזכיר כמה דוגמאות לא טובות. למשל, הציר האוטטוראלי וחבר הכנסת רוזן יכלו להיות נפגעים. אפשר היה להבין לולא נתנו להכנס לחדש בו שכב הנשיא המנוח, אך אפשר היה לפתוח ספר ולהחתיים בו את כל המבקרים באחד מחדרי ארמון הנשיא. לא צריך היה לקבוע שקצין משטרה יעמוד בכניסה לחצר ויודיע "אין כניסה". לא היתה בודאי כל כוונה לפגוע על-ידי כך אך האנשים יכלו להיות נפגעים. אך אין זה תפקידו של קצין משטרה; זה תפקיד לאחד מאנשי בית הנשיא. לדעתי היתה כאן חוסר מחשבה הפוגעת בשמה הטוב של מדינת ישראל לגבי מדינה זרה, לאחר שלציר האוטטוראלי נאמר "אין כניסה".

הסדר התחיל, כפי שכבר אמרתי, בשעה 6, כאשר הקהל החל עובר על פני הארון. אך היה זה סדר קריר מדי ומדוקדק מדי. לכן, אינני יכול לדבר על הסדר אלא רק על הטעם הטוב, ודומני שהסדר שנקבע והטכלאות והחבלים פגמו בטעם הטוב. חושבני שלא היה כל רע אילו היו נציגי הדתות עומדים יחד עם חברי הכנסת.

אשר למקומה של הכנסת: שמעתי ברדיו ששיירה יוצאת לרחובות. כלומר, היה בזה משום אקט מסוים. יסלתי לשער לזי שמזמינים ראשי סיעות שבכנסת או נשיאות הכנסת בתור שכזאת. אך נשיאות הכנסת לא השתתפה בשיירה זו. ממלא מקום נשיא המדינה נסע בשיירה אך לא נשיאות הכנסת. לדעתי, לו נהגו בסדר, היו מזמינים את ראשי הסיעות השונות. כל סיעה רצתה לתת ביטוי לכבוד שהיא רוחשת לנשיא המדינה המנוח - אך לא היתה כל דאגה לפך.

על העניין הוא פגום מאד, ויש לדאוג להבטחת הדברים האלה להבא. הכנסת חייבת לנהוג רק לפי סדריה היא וכל מה שהיא קובעת - מחייב.

אני מציע לדאוג לסדרים להבא ולברר מה קרה במקרה זה - אם היתה כאן חוסר מחשבה, או דבר מה אחר.

פ. רוזן: טוב שאנו מחליפים דעות בעניין זה. השאלה העומדת בפנינו היא שאלה מיוחדת: שאלת ההלוויה ~~היא~~ שחתה וכל הסדרים שהיו כרוכים בה, וגם שאלה כללית.

אשר להלוויה וכל מה שקדם לה וכל מה שבא אחריה - היתה בזה תערובת של דברים יפים מאד ודברים לא יפים. יפה מאד היה המעבר על-פני הארון, יפים היו באומיו של בן-גוריון - שני הנאומים - בישיבת הממשלה ובישיבת הכנסת; הסדר בזמן ההלוויה היה מופתי. אבל היו כמה דברים מאד לא יפים וכבר עמדו עליהם ואינני רוצה לעמוד עליהם שוב. מה שפגע בי בעיקר ~~היה~~, היתה העובדה שביום ההלוויה היו בתי השעשועים פתוחים. אמנם, חברי ההגנה, התרשם מטענתי הפורמלית החשובה שהיום אנו נמצאים במשטר המחייב חוק בכדי לסגור חנויות. אבל, אין ספק שאפילו פניה מהוועדה העליונה היתה מספקת בכדי לסגור את החנויות.

בדרך כלל לא מובן לי מדוע כל הצביון של הלוויה כזו צריך להיות צביון צבאי. דבר זה לא ברור לי. ייתכן שיש טעמים לכך, ייתכן שכן נוהגים בטכס הבינלאומי. על-כל-פנים אין הדבר הזה לפי רוחי וטעמי. אך אינני רוצה לעמוד עתה על שאלה זו. ברצוני לדבר על השאלה הכללית. כאן יש כמה שאלות שברצוני שתחשבו עליהם קצת.

קודם כל ברצוני לומר: האם כבר קבענו תקדים שבכל פעם שנפטר שר, מחייב הדבר הלוויה ממלכתית "סטייט פיונראל". כבר קבענו תקדימים שהייתי חרד לדבר הזה במקרה המסויים. ומה יהיה במקרה של אלה שהיו שרים. בפרלמנטים אחרים קיימת החלטה מיוחדת של הפרלמנט ~~אם~~ יש לערוך "סטייט פיונראל" או לא. כן קיימת השאלה אם עושים "סטייט פיונראל" רק לשרים או גם לאנשים גדולים ודגולים ולאן דוקא לשרים. בפרלמנט הצרפתי והאנגלי זו החלטה של הפרלמנט. וכאן אני קצת חרד לעניין, מכיון שכבר יצרנו תקדימים. אצלנו קיימים קשיים מכיון שההלוויה צריכה להערך באותו יום ולא תמיד מסכימה המשפחה לדחות את מועד ההלוויה וקשה לסדר הלוויה ממלכתית מסודרת ביום הפטירה.

פ. רוזן:

כל הדבר הזה מחייב קצת מחשבה ואני תומך בהצעתו של חבר הכנסת בר-יהודה, אלא שאני חושב שמוטב היה להציע לוועדה משותפת של הממשלה והכנסת, כי לי ידועים העניינים גם קצת מבפנים. בזמני היו דיונים על ענייני הטכס ועל ה"אורדר אפ" פרסידנס", ואין זו תורה כל-כך פשוטה, ובזמנו למדנו אותה. באנגליה למשל, אם אינני טועה, ה"אורדר אפ" פרסידנס" בטכסים כאלה הוא: הראשון הוא הלווד צ'נסלור, מכיון שאינסטיטוציה זו היתה קיימת עוד לפני ראש הממשלה; אחריו בא הארצ' בישוף מקטנדרבורי, ורק לאחריו בא ראש הממשלה, ואחריו יושב-ראש בית הנבחרים. שם נתעוררה שאלה אם כל 600 צירי הפרלמנט יכולים לתפוס מקום נכבד בטכסים, ועל-כן נקבע סדר עדיפויות. ברור שהפרלמנט בתור שכזה צריך להיות מיוצג גבוה-גבוה מאד. היושב-ראש עם הסגנים צריכים להיות ראשונים - על-כל-פנים בית הראשונים.

אני טוען שלפי טעמי הייתי מעדיף שיתר חברי הכנסת היו מתפזרים בין העם ולא היו תופסים מקום מיוחד, כי אין הדבר נראה לי שגוף בעל סמדים כל-כך גדולים ישלול מקומו של ראש עירייה למשל. (י. בר-יהודה: ובאי-כח הסיעות?) באי-כח הסיעות אולי צריכים לקבל מקום זה.

כל הדבר הזה מחייב מחשבה. זוהי תורה קשה מאד ויש לשבת על מדוכה זו יחד עם הממשלה. (י. בר-יהודה: כל הוועדות שלנו יושבות עם ב"כ הממשלה).

היתה פעם ועדה שלנו שקבעה סדר זה. אני טוען, למשל, שכאשר הצבא מזמין למסדרים הוא המארח ובתור שכזה הוא צריך לתת את המקום הראשון לחברי הכנסת. ואילו נשיא המדינה - הוא נבחר על-ידי הכנסת ואנו למעשה המארחים ואם אנו המארחים עלינו לתת מקום מתאים לרמט"ל למשל.

אני תומך בצעת י. בר-יהודה, אך יחד עם זאת אינני רואה כל טעם בדבר אם הוועדה לא תשב יחד עם הממשלה. ואל תחשבו שבמקרה זה היה כאן ענין שנקבע על-ידי הפקידים. את העקרונות קבעה הממשלה ואילו לא הביצוע היה בידי הפקידים.

הינ'ר ד. בר-רב-האי: לדעתי אנו יכולים להתאחד סביב הצעת פ. רוזן.

י. בר-יהודה: בשלב זה אני מוכן לוותר ולקבל את הצעתו של פ. רוזן. אך אני טוען שוועדה המכינה הצעות אלו חייבת להזמין את ב"כ הממשלה.

י. שפירא: אממממממ קבעה את אשר קבעה. אני מציע שוועדת הכנסת תפנה למשרד ראש הממשלה ותבקש אינפורמציה על מה שנקבע. זוהי שיטת עבודתה של הכנסת. אנו יכולים לבחור בוועדת משנה לצורך שמיעת דו"ח זה. אם הדו"ח לא יספק אותנו נביע דעה שהוא פגום. אך אסור לנו לצאת מן המסגרת, והמסגרת שלנו היא לשמוע דו"ח.

הינ'ר ד. בר-רב-האי: יסוד כל הדיון הזה היה למנוע שהוא יועבר למליאת הכנסת. רצינו לקבוע סדרים להבא. בין היתר קיימת הצעה שוועדת-משנה של ועדת הכנסת תנסח הצעות על אופן סידור טכסם לאומיים ארציים בעלי חשיבות כללית. זוהי הצעה המתקבלת על הדעת.

ועדת הכנסת
18.11.1952

א. סדרי הלווית הנשיא
ב. חיפוש אצל ר. בסטוני

י. שפירא:
אני מציע שוועדה זו קודם כל תדרוש דו"ח מאת הממשלה, ואינפורמציה על הסדר בטכסים בכלל, ומה הם הנימוקים לסדר זה. לאחר שמיעת הדו"ח יתקיים בוועדה דיון ואז אפשר יהיה להציע הצעות.

י. בר-יהודה:
נתעוררה כאן גם השאלה אם מישהו נתן לממשלה זכות להחליט על קבורה ממלכתית וייתכן שיש עוד דברים דומים. אינני חושב שרצוי לפצל את העניין ולהעמידו לדיון בכל מקרה קונקרטי.

א. סטופ:
כשם שבחרנו בוועדת משנה לפניות הציבור כדי לאפשר לציבור לפנות אלינו - אנו רשאים לקבוע סדרי ולפנות לציבור.

ש. רבה:
ברצוני למסור לכם שכאשר נתעוררה שאלת הלווית הנשיא בוועדת הפנים, מסר חבר הכנסת בן-צבי כי שאלה זו נידונה כבר בוועדת הכנסת ועל-כן אין לוועדת הפנים צורך לספל בה.

ב. אזניה:
אני מציע לבחור ועדה לבירור מוקדם של בעיות הטכסים על מנת שהיא תביא את הצעותיה לבעדת הכנסת.

י. בר-יהודה:
אני מציע שוועדה זו תהיה מורכבת מבא-כח אחד מכל סיעה ומשני נציגים של מפא"י.

פ. רוזנ:
האם חברי הוועדה צריכים להיות חברי ועדת הכנסת?

היו"ר ר. בר-רב-האי: חברי ועדת משנה של ועדת הכנסת צריכים להיות חברי הוועדה.

ה ו ח ל ט

לבחור בוועדת משנה משתפקידה יהיה לערוך בירור מוקדם על בעיות הטכסים, על מנת שתביא את הצעותיה לוועדת הכנסת. הוועדה תהיה מורכבת מבא-כח אחד של כל סיעה ומשני נציגים של סיעת מפא"י. חברי ועדת המשנה יהיו חברי ועדת הכנסת.

המשך הדיון בעניין החיפוש אצל חבר הכנסת דוסטום סטוני:

היו"ר ר. בר-רב-האי: אני מציע להפסיק את הדיון ולרכז את ההצעות.

ה ו ח ל ט

להטיל על חברי הוועדה י. בר-יהודה וי. שפירא להציע הצעות לישיבה הבאה.

- א. מילואים לוועדות משנה
- ב. הכרה בסייעת לאחדות העבודה.
- ג. סמכויות הוועדות.

ו. מילואים לוועדת המשנה לפניית הציבור והתקנון:

אם השינוי בתפקידו של חבר הכנסת נזרק נתפנה מקומו בוועדת המשנה לפניית הציבור ובחברת התקנון.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

אני מציע לבחור בחבר רוזנברג לוועדת המשנה לענייני תקנון.

י. שפירא:

ה. ר. ח. ל. ט.

לבחור בחבר הכנסת י. ש. רוזנברג כחבר בוועדת המשנה לענייני תקנון וועדת המשנה לפניית הציבור. אשר לבחירת יושב-ראש לוועדת המשנה לפניית הציבור, תחזור ועדת הכנסת ותדון עוד בשאלה זו.

עד לשובו של חבר הכנסת א. רימלט - ימלא את מקומו בוועדת המשנה לסדר-הבית חבר הכנסת א. סטופ.

ז. בקשת חברי הכנסת ח. למדן וד. ליבשיץ להכיר בהם כסייעת "לאחדות העבודה":

אני מציע להמשיך בדיון בנוכחותם של חברי הכנסת למדן וליבשיץ.

י. שפירא:

ה. ר. ח. ל. ט.

להמשיך בדיון בנוכחותם של חברי הכנסת ח. למדן וד. ליבשיץ.

ח. בקשת המש סייעת לרונן מחדש בפרק "התקנון" הדן על סמכויות הוועדות:

אני מציע לא להכנס לדיון בשאלה זו ולהעבירה לדיון בוועדת התקנון.

הי"ר ד. בר-רב-האי:

חבר הכנסת בר-יהודה הזכיר בתחילת הישיבה את פרק השאלות. אנו התחלנו כבר בדיון בפרק זה, אלא שהפסקנו דיון זה משום שהושמעה שאלה שבפ' הנשיאות יהיה נוכח בשעת הדיון.

ט. ועדת הפירושים:

ברצוני לדעת אם חלה התפתחות מה בקשר להרכב ועדת הפירושים.

י. שפירא:

אנו נטפל בעניין זה תוך שבועיים.

ב. אשוריה:

י. פרסומי הממשלה:

י. בר-יהודה: לפי חוק החסינות רשאים חברי הכנסת לקבל כל הפירוטים וההוצאות המתפרטות על-ידי הממשלה. כדי למנוע בזבוז מיותר הננהג שספרן הכנסת היה ממציא רשימה של פרסומים כאלה לכל חברי הכנסת והם היו בוחרים ברצוי להם. אמנם לא תמיד נענו לבקשתם של חברי הכנסת, אך בסופו של דבר היה החבר מקבל את אשר ביקש. עתה, זה זמן רב שלא מופיע סדריך זה ואינני יכול לדעת מה הופיע ומה אני רשאי לבקש. אני מציע לבקש מאת יושב-ראש ועדת הכנסת ויושב-ראש ועדת המשנה לסדרי הבית לבוא בדברים עם המזכירות ולדאוג לכך שחברי הכנסת יוכלו לקבל את פרסומי הממשלה הדרושים להם.

ה. ר. ל. ט.

להטיל על יושב-ראש ועדת הכנסת יחד עם יושב-ראש ועדת המשנה לסדרי-הבית לבוא בדברים עם המזכירות ולדאוג לכך שחברי הכנסת יקבלו את פרסומי הממשלה שהם מעוניינים בהם.

הישיבה ננעלה בשעה 10.40